

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Zrůsta a soudců JUDr. Miroslavy Follové a Mgr. Zory Telecké ve věci

nezletilé: **A.M.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupené opatrovníkem Městem Šlapanice
sídlem Masarykovo náměstí 100/7, 64 51 Šlapanice

dcery rodičů: **A.P.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupená advokátkou Mgr. Helenou Morozovou
sídlem Strančická 1333/31, 100 00 Praha 10

J.M., narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátkou JUDr. Marií Karasovou
sídlem Úvoz 39, 602 00 Brno

o úpravu práv a povinností rodičů k nezletilému dítěti,

o odvolání matky a opatrovníka nezletilé proti rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 10. 4. 2019, č.j. P 266/2014-1080,

takto:

- I. Nezletilá A.M., nar. XXXXX, se pro období, od právní moci tohoto rozsudku do 30. 6. 2020, **svěřuje** do péče Krizového centra pro děti a dospívající, Hapalova 1642/4, 621 00 Brno Řečkovice, přičemž matka je povinna nezletilou tomuto zařízení předat a toto zařízení je povinno nezletilou převzít do své péče.

- II. Pro období od právní moci tohoto rozsudku do 30. 6. 2020 se výživné na nezletilou mezi rodiči vzájemně nestanovuje.
- III. Otec je oprávněn stýkat se osobně s nezletilou v tomto zařízení za přítomnosti pověřeného pracovníka tohoto zařízení každou sobotu od 13.00 hod do 16.00 hod, přičemž pověřený pracovník je oprávněn styk kdykoliv ukončit. Matka je oprávněna stýkat se osobně s nezletilou v tomto zařízení za přítomnosti pověřeného pracovníka tohoto zařízení každou neděli od 13.00 hod do 16.00 hod, přičemž pověřený pracovník je oprávněn styk kdykoliv ukončit.
- IV. Mimo takto určenou dobu styku s nezletilou se rodičům ukládá povinnost nezletilou nijak nekontaktovat a to ani prostřednictvím telefonu, sociálních sítí, či jiných elektronických prostředků komunikace.
- V. Rozsudek soudu I. stupně se v napadeném výroku I. **potvrzuje** s tím, že nezletilá se svěřuje do výchovy otce od 1. 7. 2020.
- VI. V napadeném výroku II. se rozsudek soudu I. stupně **potvrzuje** s tím, že matka je povinna přispívat na výživu nezletilé s účinností od 1. 7. 2020.
- VII. V napadených výrocích III. a VI. se rozsudek soudu I. stupně **zrušuje** a řízení o úpravě styku matky s nezletilou v době od 1. 7. 2020 do budoucna, jakož i řízení o návrhu matky ze dne 24. 1. 2019 na zrušení soudního dohledu, se **zastavují**.
- VIII. V napadených výrocích V., VII. a VIII. se rozsudek soudu I. stupně **potvrzuje**.
- IX. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně výrokem I. svěřil nezletilou A.M., nar. XXXXX, s účinností od právní moci tohoto rozsudku do péče otce. Výrokem II. zavázal matku povinností přispívat na nezletilou A.M., nar. XXXXX, částkou 1 500 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 20. dne v kalendářním měsíci k rukám otce, s účinností od právní moci tohoto rozsudku. Výrokem III. bylo rozhodnuto, že matka je oprávněna stýkat se s nezletilou A.M., nar. XXXXX, vždy každý první víkend v měsíci, kdy si nezletilou osobně vyzvedne v místě bydliště otce v pátek 16.00 hodin do neděle do 16.00 hodin, kdy si otec nezletilou vyzvedne zpět v místě bydliště matky. Dále je matka oprávněna stýkat se s nezletilou A.M. v období svátků a prázdnin následovně: a) v období hlavních letních prázdnin každý rok v měsíci červenci od 1. 7. od 16.00 hodin do 15. 7. do 16.00 hodin a dále v měsíci srpnu od 10. 8. od 16.00 hodin do 20. 8. do 16.00 hodin, b) v období vánočních svátků každý sudý rok od 23. 12. od 16.00 hodin do 26. 12. do 16.00 hodin a každý lichý rok od 26. 12. od 16.00 hodin do 1. 1. do 16.00 hodin, c) v období jarních prázdnin každý lichý rok od pátku, který jarním prázdninám předchází od 16.00 hodin do soboty, kterou jarní prázdniny končí do 16.00 hodin, d) v období velikonoce každý sudý rok od velikonočního čtvrtka od 16.00 hodin do velikonočního pondělí do 16.00 hodin. Po dobu speciální úpravy uvedené pod písmeny a) až d) se neuplatní běžná úprava styku. Matka si vždy nezletilou vyzvedne ve stanovenou dobu v místě bydliště otce. Otec si nezletilou po ukončení styku vždy vyzvedne ve stanovenou dobu v místě bydliště matky. Otec je povinen umožnit matce telefonickou komunikaci s nezletilou A.M. nebo komunikaci přes skype a to v rozsahu 3x týdně na dobu 10 až 15 minut. Otec je povinen zasílat matce písemnou zprávu o zdravotním stavu dítěte, o školním prospěchu, o zájmových aktivitách, a to vždy každý sudý měsíc do 20. dne. Tímto se s účinností od právní moci tohoto rozsudku mění rozsudek Okresního soudu v Prešově ze dne 23. 1. 2014, č.j. 29 P 333/2012-302 ve výrocích ohledně péče, výživného

a styku. Ve výroku IV. rozhodl, že řízení o návrhu otce ze dne 19. 1. 2018 na úpravu styku s nezletilou se zastavuje. Výrokem V. zamítl návrh matky ze dne 24. 1. 2019 na zvýšení výživného. Výrokem VI. rozhodl o zamítnutí návrhu matky ze dne 24. 1. 2019 na zrušení soudního dohledu. Výrokem VII. rozhodl, že základ nároku České republiky na znalečné je dán do výše 100 % vůči matce a výrokem VIII. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolání matka a opatrovník nezletilé.
3. Matka svoje odvolání ze dne 9. 5. 2019 neodůvodnila s tím, že jej blíže odůvodní ve lhůtě 3 týdnů. Odvolání doplnila podáním ze dne 8. 11. 2019, došlým odvolacím soudu dne 11. 11. 2019, ve kterém uvedla, že odvolání podává toliko proti výrokům I., II., III., V., VI. a VII. s tím, že je přesvědčena, že řízení vedené Okresním soudem Brno-venkov je zatíženou řadou vad, které vyústily v rozhodnutí, které je absolutně nevhodné pro nezletilou, zcela nerespektující její přání a potřeby. S ohledem na nutnost soudu rozhodovat v nejlepším zájmu dítěte je pak nutno vzít v řízení v potaz čtyři základní kritéria, přičemž prvním z nich je existence pokrevního pouta mezi dítětem, druhým jsou rodinné vazby a zachování identity dítěte, třetím pak schopnost usilující osoby o svěřeni dítěte do péče zajistit jeho vývoj a fyzické vzdělání, materiální a jiné jeho potřeby, čtvrtým předpokladem pak je přání dítěte. Soud vůbec nevzal na zřetel skutečnost, že jeho rozhodnutí změni život nezletilé od samého základu, nejenže bude vytržena z jejího přirozeného prostředí, ve kterém vyrůstá od malička a komunikuje výhradně v českém jazyce. Najednou by si měla zvyknout na otce, jeho bývalou manželku a dva dospívající bratry, tedy nejméně 3 osoby, se kterými ji neváží žádné vazby a vůbec tyto osoby nezná. Nevlastní bratry dokonce nikdy neviděla. S těmito osobami by měla sdílet jednu domácnost a pravděpodobně s nevlastními bratry i jeden pokoj. Navíc bude nezletilá nucena začít žít ve státě, který je sice s českým státem podobný, gramatika a jednotlivé jazykové výrazy jsou však zcela odlišné. Lze tak očekávat, že nebude stačit svými jazykovými znalostmi svým vrstevníkům a pravděpodobně bude muset navštěvovat různá doučování či možná dokonce nižší ročník povinné školní docházky, než který v současné době navštěvuje. Nad výše uvedené pak nezletilá nemá o péči otce a vyrůstání v jeho domácnosti jakýkoliv zájem a tedy její svěřeni do péče otce je tak v přímém rozporu s jejím přáním. Sama nezletilá k tomu v řízení slyšena nebyla, čímž tak bylo porušeno její základní právo podle článku 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte. Uvedla, že se snaží nezletilou na styk s otcem vždy připravit, řádně ji obleče, otcí předá, následně však sama nezletilá odmítá s otcem odejít, kdy mu říká, že s ním nikam jít nechce. Otec se pak sám nesnaží vztah s nezletilou navázat, vždy si ji jen natáčí na video a táže se jí na otázky, které jsou nezletilé nepřijemné. Matka tak za účelem zjištění, jak má nezletilou na styk s otcem připravit, navštívila opakovaně specialistu, od kterého se snažila získat radu, jak nezletilou namotivovat tak, aby předání proběhlo bez obtíží. Za tímto účelem pak vyhledala lékařku MUDr. M. Rodiče nezletilé mají mezi sebou nevyřešenou minulost, kdy každý z nich se cítí být tím druhým poškozen. Ze strany matky byla i u soudu navržena možnost společné terapie, aby se rodiče pokusili společně své vztahy narovnat alespoň do takové roviny, kdy spolu budou schopni normálně komunikovat, což doporučila i příbraná znalkyně. Otec však jakoukoliv terapii s matkou odmítá. Vyjádřila přesvědčení, že soud I. stupně vůbec nerespektoval závěry znaleckého posudku PhDr. Ch., kdy tato sama uvedla, že komunikace rodičů by měla probíhat prostřednictvím odborníka na rodinné systémy (i znalec doporučil odbornou pomoc rodičů). Styk nezletilé A. s otcem by měl probíhat na neutrální půdě odborného zařízení typu krizového centra. Bude se jednat o dlouhodobější proces obnovy vzájemných vztahů otce a dcery s nutností respektování nastavených pravidel odborným pracovištěm. Tedy i sama znalkyně ve svém závěru spíše doporučila styk otce s nezletilou, než jeho samotnou péči, kdy i příprava na

samotný styk by měla probíhat pozvolna a na neutrálním prostředí. Znalkyně pak v rámci svého výsledku následně uvedla, že navazování styku by doporučila provádět ambulantně, až pokud by se to nedařilo, navrhla nezletilou případně hospitalizovat. Po vyhlášení rozsudku následně právní zástupce matky telefonicky kontaktoval PhDr. Ch. s dotazem, zda by byla schopna říct, jaký dopad může mít do psychiky nezletilé její okamžité svěření do péče otce. Znalkyně na to právnímu zástupci matky sdělila, že dle jejího názoru s ohledem na psychiku nezletilé toto doporučit nemůže, kdy uvedla, že by nezletilá v důsledku změny mohla propadat depresím, mohly by se u ní objevit sebevražedné sklony či poruchy příjmu potravy. S ohledem na toto zjištění tak matka navrhuje, aby znalecký posudek PhDr. Ch. byl doplněn. Znalkyně se ve svém znaleckém zkoumání zaměřovala pouze na otázku styku nezletilé s otcem, nikoliv jeho péče. Dopad do psychiky nezletilé v případě jejího svěření do péče otce nebyl ze strany soudu vůbec zkoumán. Matka také po vyhlášení rozsudku požádala o stanovisko vhodnosti péče otce MUDr. M., která s nezletilou pracovala a tato konstatovala, že život A. se uvedeným rozhodnutím soudu I. stupně obrátí naruby, ztratí všechny jistoty, které do současnosti měla, což může mít nedozírné následky při její fragilní psychice na její další vývoj. Ve věci byl také zpracován znalecký posudek PhDr. N. Jak je však uvedeno přímo v jeho zprávě, nikdy s nikým z účastníků řízení nepracoval. Vycházel pouze ze sdělení otce a na vše odepisoval pouze korespondenčně, kdy jeho práce pravděpodobně byla hrazena právě otcem, tedy z jeho závěrů tak nelze vycházet. Matka také namítá, že ze strany soudu nebyla dostatečně zkoumána finanční situace otce, kdy tento při svém výsledku ve věci odmítl se vyjádřit a měl soudu doložit svou majetkovou situaci na dalším jednání, kde však soud bez jakéhokoliv zdůvodnění od jeho výsledku upustil. Pokud pak soud měl za to, že zde je skutečně nutné, aby nezletilá byla svěřena do péče otce, měl znaleckému zkoumání podrobit i osoby žijící ve společné domácnosti s otcem konkrétně jeho partnerku, která by v takovém případě měla na výchově nezletilé pravděpodobně zásadní vliv. Ani toto však soud neučinil. Matka je tak přesvědčena, že samotný fakt, že se kvůli oboustranně špatné komunikaci mezi rodiči nedaří zrealizovat kontakty nezletilé s otcem tak, jak by si otec představoval, ještě není důvodem pro změnu výchovy. Soud se měl v první řadě snažit narovnat vztahy mezi rodiči a až pokud by toto nebylo možné, měl zkoumat, zda jsou vůbec pro změnu výchovy naplněny základní předpoklady. Zda vůbec změna výchovy je v souladu s oprávněnými zájmy nezletilé a v souladu s jejím psychologickým stavem. Až poté, co by učinil vše z výše uvedeného, mohl učinit tak zásadní rozhodnutí zcela bourající současné životní jistoty nezletilé. K nákladům na znalečné se pak matka vyjadřuje tak, že její majetkové poměry jí nedovolují znalecký posudek hradit. Navíc znalecký posudek byl ve věci vypracován pro potřeby rozhodnutí, kdy zkoumání byli oba účastníci řízení, tedy pokud soud považoval za nutné si po účastnících nárokovat náhradu nákladů znaleckého posudku, měl tyto náklady rozdělit mezi oba účastníky. Pokud jde o odvolání orgánu sociálně-právní ochrany dětí, tak k tomu se matka vyjádřila tak, že je otázkou, zda skutečně hospitalizace nezletilé v krizovém centru a její vytržení z rodinného prostředí je zde v souladu se zájmy nezletilé, když dle názoru matky by v případě, že by byl otec svolný ke spolupráci, bylo možné krizové centrum navštěvovat ambulantně. Je s podivem, že orgán sociálně-právní ochrany dětí s dětmi vůbec žádný kontakt neudržuje. Na emailové prosby matky o spolupráci sděluje, že má příliš práce chozením na soudní jednání a tedy není v jeho možnostech emaily matky číst. S odvoláním OSPOD se tak neztotožňuje a má za to, že hospitalizace nezletilé v krizovém centru je pro nezletilou zbytečnou zátěží. Avšak alespoň by nezletilá úplně nepřišla o možnost kontaktu se svými přáteli a o možnost splnit si svůj sen a úspěšně složit talentové zkoušky na uměleckou školu, což by v Prešově již nemohla. Proto navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v napadených výrocích zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

4. Opatrovník nezletilé Město Šlapanice ve svém odvolání ze dne 21. 5. 2019 uvedl, že jako opatrovník navrhoval a soudu opakovaně ve svých zprávách ve věci péči o nezletilou A. (např. ze dne 7. 3. 2019 a 14. 3. 2019) sdělil, že nezletilá by za situace, která je podrobně popsána v listinách opatrovnického spisu, měla být odňata z péče matky a předána do péče Krizového centra pro děti a dospívající Brno, Hapalova 4. Důvody tohoto návrhu i zakázku pro práci s nezletilou i její rodinou soudu předložili již opakovaně. Názor opatrovníka proto zůstává v této věci nezměněn. Otec, který žije ve Slovenské republice, má zájem o svěřením nezletilé do své péče, nicméně nezletilá A. dlouhodobě žije v ČR a pod vlivem matky má aktuálně k otci negativní vztah. Proto má opatrovník za to, že přímý přechod z péče matky do péče otce není v nejlepším zájmu nezletilé. Proto je ze strany opatrovníka navrhováno, aby odvolací soud změnil výrok I. rozsudku soudu I. stupně tak, že nezletilá A. se svěřuje do péče otce s tím, že matka je povinna nezletilou A. předat do péče Krizového centra pro děti a dospívající Brno, Hapalova 4, a otec je povinen strpět pobyt nezletilé v krizovém centru nejméně po dobu 6 měsíců. Zároveň bylo žádáno, aby odvolací soud ve věci rozhodl bez odkladu, aby nedocházelo k další traumatizaci nezletilé A.
5. K odvolání matky se pak osobně vyjádřil otec a to písemným podáním ze dne 7. 7. 2019, ve kterém žádal odvolací soud o bezodkladné zamítnutí odvolání matky a to proto, že toto nebylo dostatečně odůvodněno. Má za to, že na dlouho trvajícím jednání, kdy spis je vedený od roku 2014, proběhlo rozsáhlé dokazování a to především znaleckými posudky, výslechem znalce z oboru psychologie či odborným posouzením renomovaného psychologa PhDr. T. N., ale i doložením velkých množství důkazů otcem nezletilé. Matka neakceptovala opakované poučení ze strany soudů, dlouhodobě, permanentně a trvale bránila a i nadále brání otci v řádném styku s dcerou, kdy nikdy nerespektovala a nikdy respektovat nebude ani nařízené předběžného opatření ze dne 28. 5. 2018 Krajským soudem v Brně. Procestoval mnoho tisíců kilometrů za svojí dcerou, ale nikdy se řádný kontakt ve smyslu předběžného opatření neuskutečnil. Matka byla důrazně opakovaně upozorněná na plnění si povinností vyplývajících ze soudních rozhodnutí a o následcích jejich neplnění ve smyslu rozhodnutí Ústavního soudu a platné judikatury České republiky či aktuálních norem evropské legislativy. Jednoznačně vnímá jako účelové průtahy ze strany matky, kde matka svoje odvolání ani neodůvodní ve lhůtě a využívá tak procesní instrumenty, což má za následek jediné a to je velmi zlý vliv na nezletilou a proto má za to, že by měl soud jednat v zájmu nezletilé velmi rychle.
6. Odvolací soud především dospěl k závěru, že běží o odvolání podaná včas, osobami oprávněnými k podání odvolání a odvolání jsou objektivně přípustná. Odvolací soud proto nařídil ve věci ústní odvolací jednání na den 12. 11. 2019, přezkoumal rozsudek soudu I. stupně v napadeném rozsahu, řízení jeho vydání předcházející (ust. § 212 o.s.ř., § 212a odst. 1 o.s.ř.), doplnil dokazování listinami předloženými otcem a to především zprávami o spolupráci KC Hapalova 4, zprávou Městského úřadu Šlapanice, vyjádřením ke stížnosti KC Hapalova 4, sděleními advokátky otce, dále listinami předloženými matkou a to přihláškou ke studiu na konzervatoř ze dne 25. 10. 2019, lékařskými nálezy ze dne 27. 5. 2019 a 29. 10. 2019 vypracovanými MUDr. A. M. z Centra Kramáře spol. s r.o., na adrese Štúrova 1, Liptovský Mikuláš a nakonec rozhodl tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.
7. V řízení nebylo učiněno sporným, že je dána mezinárodní příslušnost soudu České republiky, konkrétně pak Okresního soudu Brno – venkov a Krajského soudu v Brně věc projednat a ve věci meritorně rozhodnout. Mezinárodní příslušnost se v posuzovaném případě řídí Článkem 8 odst. 1 Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 o příslušnosti a uznávání a

výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti, podle kterého jsou soudy členského státu příslušné ve věci rodičovské zodpovědnosti k dítěti, které má v době podání návrhu obvyklé bydliště na území tohoto členského státu. Pro právní posouzení věci je pak směrodatná kategorie místa obvyklého bydliště nezletilého, kterým je v posuzovaném případě Česká republika. V dané věci je pak nutno aplikovat právní řád České republiky, neboť jde o právo státu obvyklého bydliště dítěte. V otázce příslušných hmotně-právních ustanovení právního řádu České republiky, která jsou na projednávanou věc aplikovatelná, pak může odvolací soud v plném rozsahu odkázat na výčet obsažený v odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně.

8. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že návrhem ze dne 13. 4. 2018 se otec domáhal změny úpravy rodičovské odpovědnosti tak, že se nezletilá A. M., nar. XXXXX, svěruje do jeho výchovy, matce bude stanoveno výživné ve výši 90 € měsíčně a upraven styk nezletilé s matkou. Návrhem ze dne 24. 1. 2019 se matka domáhala úpravy výživného – zvýšení tak, že: Rozsudek Okresního soudu v Prešově, sp. zn.: 29 P 333/2012, ze dne 23. 1. 2014, se mění tak, že otec je povinen přispívat na výživu nezletilé částkou ve výši 9 000 Kč, a to od 1. 9. 2018, splatnou k rukám matky nezletilé vždy do 15. dne každého měsíce předem. Dlužné výživné je otec povinen uhradit k rukám matky do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí. Návrhem ze dne 24. 1. 2019 se matka domáhala zrušení soudního dohledu. Soud I. stupně provedl ve věci rozsáhlé dokazování a dospěl k závěru, že návrh otce na změnu úpravy rodičovské odpovědnosti – svěření nezletilé A. M. do péče otce, je zcela důvodný. Důvod ke změně stávajícího soudního rozhodnutí (rozsudku Okresního soudu v Prešově ze dne 23. 1. 2014, č.j. 29 P 333/2012-302), pak shledal v důsledku naplnění skutkové podstaty zákonného ustanovení § 889 o.z., kdy bylo nesporně prokázáno, že matka (která má nezletilou A. až doposud ve své péči), bezdůvodně, trvale, jakož i opakovaně brání otci ve styku s dítětem. Situace mezi rodiči je dlouhodobě konfliktní, rodiče nejsou schopni konstruktivně komunikovat a vzájemně se domlouvat ohledně dítěte. Přičemž je to právě matka, která dle názoru soudu I. stupně úmyslně, cíleně bránila otci nejen v hladkém a nekonfliktním průběhu setkávání s dítětem, ale bránila otci v jakémkoliv kontaktu s dítětem a proto zcela selhala v roli rodiče v tom směru, že to byla právě ona, která svým projevem chování, svým přístupem k otci, postupně dosáhla stavu, kdy samotná nezletilá již odmítala kontakty a setkávání s otcem, projevujíc přitom značné obavy a strach ze setkání (který vyústil až do somatizace dítěte). Přičemž však vůbec jakkoliv zjištěné a prokázané, že by otec jakýmkoliv způsobem ohrožoval nezletilou. Tyto obavy a strachy dítěte pramení pouze a toliko z vnějších projevů chování, jednání a postojů matky, které nezletilá nevědomě přebírá od své matky. Pokud soudní znalkyně PhDr. J. Ch. dospěla k závěru, že nezletilá A. je dítě v ohrožení, pak se jedná o dlouhodobé působení matky na dítě. Není žádný důvod, pro který by měla mít nezletilá A. strach a obavy ze svého otce. Naopak je to právě otec, kdo je schopen dítěti zajistit stabilnější, vyváženější a klidnější rodinné prostředí. Otec nepoužívá manipulativních postojů a metod. Soud I. stupně proto dospěl k závěru, že je to otec, kdo bude schopen stabilizovat poměry nezletilé A., zajistit stabilní a vyvážené rodinné prostředí, bez větších výkyvů a zvratů.
9. Odvolací soud nařídil ve věci odvolací jednání na den 12. 11. 2019. Matka svoje odvolání doplnila až den před nařízeným jednáním odvolacího soudu a to podáním ze dne 8. 11. 2019, došlým odvolacímu soudu dne 11. 11. 2019. K jednání se matka osobně nedostavila. Dle pokynů, které dala své právní zástupkyni, nemá nic vůči umístění nezletilé v ambulantním, případně ústavní péči centra na Hapalově 4 v Řečkovících, ale pokud běží o řešení výchovy, v konečném důsledku není toho názoru, že by měla být nezletilá svěřena do péče otce. Ze zprávy Městského úřadu Šlapanice ze dne 6. 11. 2019 odvolací soud zjistil, že po posledním jednání soudu v dubnu 2019 k realizaci styku otce s nezletilou A. podle

usnesení Krajského soudu v Brně nadále nedocházelo. Po opakovaných výzvách ze strany OSPOD matce, která již u jednání soudu I. stupně deklarovala připravenost k domluvě asistovaného kontaktu nezletilé s tím, že kroky k tomuto již učinila, oslovil otec Krizové centrum pro děti a dospívající Brno, Minská, a domluvil asistovaný styk s dcerou. Matka nejprve nesouhlasila se svým stykem v zařízení a žádala, aby se psychologka dostavila do místa jejího bydliště. Po vysvětlení, že se nejedná o asistované předání dítěte, ale o asistovaný styk, komunikovala dále s Krizovým centrem i otcem sama a styk byl realizován. I v tomto případě bylo zřejmé, že komunikace mezi rodiči je nefunkční. K úspěšné realizaci prvního asistovaného styku bylo zapotřebí několika intervencí OSPOD (výzvy, vzájemného sdělování stanoviska jednoho rodiče druhému apod.). Asistované setkání v Krizovém centru pak proběhlo celkem třikrát. Po třetím asistovaném styku podala matka na pracovníky Krizového centra stížnost. Další asistované styky odmítla s tím, že trvá na tom, aby styk probíhal podle usnesení Krajského soudu v Brně. Od ukončení asistovaného styku k realizaci běžného styku otce s nezletilou nedošlo. Otec se vyjma omluv ze zdravotních důvodů nadále k převzetí nezletilé A. dostavuje. Ze zprávy Základní školy XXXXX ze září tohoto roku vyplývá, že nezletilá je žákyní 5. B, její znalosti jsou na výborné úrovni, je snaživá, učivu rozumí a zvládá je bez výraznějších problémů. Ve všech předmětech byla hodnocena známkou výborně. Ve třídním kolektivu je začleněná, má své kamarády. Absence má vždy řádně omluvené matkou, která se školou spolupracuje. V září 2019 změnila matka ošetřujícího lékařku nezletilé A., nezletilá je nyní registrována u MUDr. U. a podle matčina sdělení z 13. 9. 2019 po absolvování preventivní prohlídky je vše v pořádku. V průběhu srpna a září 2019 došlo k přehodnocení individuálního plánu ochrany dítěte. Koncem října 2019 podala babička ze strany matky paní A.S. stížnost na sociální pracovníci OSPOD z důvodu domnělé podjatosti vůči matce. Ze zprávy Krizového centra pro děti a dospívající, Hapalova 4, 621 00 Brno, pak vyplývá, že matka si s tímto zařízením domluvila konzultaci na doporučení OSPOD, přičemž se dostavila dne 2. 5. 2019 s 40minutovým zpožděním. Přišla s A. a tříletou dcerou A. Stěžovala si na dluhy. Dle matky A. odmítá otce a nechce k němu jít, a proto paní P. chce, aby byla A. umístěna do krizového centra. Aktuálně je v rozvodovém řízení se svým mužem panem P. Ten má stejnou právničku jako pan M., oba se spojili proti ní a chtějí své děti do péče. Zajímala se o fungování Krizového centra, zda by mohla nezletilou navštěvovat či si brát A. domů na dovolenky. Domluvili se, že A. nastoupí k pobytu dne 15. 5. 2019. Rozsudek o umístění A. do péče otce dle matky nebyl v den konzultace 2. 5. 2019 vykonatelný a počká tudíž na 15. 5. 2019. Co se týká nezletilé, tak s ní pracovnice mluvila, ochotně navázala kontakt, říkala, že je smutná, protože má jít k tátovi, ale nechce tam jít. Ukázali jí zařízení, prohlédla si pokoje a ostatní místnosti. Celou dobu byla velmi klidná. Dne 15. 5. 2019 se matka s A. bez omluvy nedostavila a od první konzultace toto zařízení již nekontaktovala. Ze zprávy Krizového centra pro děti a dospívající, Hapalova 4, 621 00 Brno, ze dne 26. 10. 2019 pak bylo zjištěno, že proběhly celkem 3 asistované styky. První dva z nich proběhly zcela bez problémů. Nezletilá s otcem komunikovala, byli spolu v herně, hráli si, vše bylo v pohodě, byl slyšet smích. K asistovanému styku dne 21. 9. 2019 přišla matka s nezletilou, jakož i s kočárkem se svojí mladší dcerou, společně ale přišly také dvě kamarádky A.. Všechny tři měly namalovaná trička a matka sdělila, že jedou přímo z narozenin A., že kamarádky u nich spaly a nyní jsou tady. Došlo ke konfliktu s pracovníky Krizového centra, který vyústil ve stížnost, kterou podala matka na pracovníci K., protože nechtěla kamarádky A. vpustit do Krizového centra a navrhla jim, aby šly do parku. Z individuálního plánu ochrany dítěte, tak jak byl dne 7. 8. 2019 vypracován Mgr. M.P., sociální pracovníci OPD, pak vyplývají vytyčené cíle spolu s plánovanými opatřeními, jako je realizace kontaktu nezletilé s otcem, příprava nezletilé na kontakt s otcem pod vedením odborníka – psychologa, zajištění psychické pohody nezletilé, to vše v řádných termínech. Z jeho přehodnocení ze dne 8. 9. 2019 je pak zjevné, že pravidelný kontakt nezletilé s otcem není dlouhodobě plněn,

matka se na domluvenou schůzku bez omluvy nedostavila, s krizovým centrem nebyla nadále v žádném kontaktu, asistovaná setkání nedomluvila, nezletilou na styk řádně nepřipravuje, psychickou podporu ve věci přípravy nezletilé nezajistila.

10. Odvolací soud se v průběhu odvolacího jednání několikrát pokusil o smírné vyřešení dané věci, promlouval k účastníkům, dával jim na zvážení možnosti s uvedením konkrétní právní materie a to s přesahem do práva mezinárodního, přičemž dohody se dosáhnout nepodařilo. Právní zástupkyně otce uvedla, že převzala spis jako velmi náročný a ojedinělý případ. Uvedla, že zastupuje i druhého tatínka, pana P. a je toho názoru, že změna výchovy je jediné řešení a to i na základě zpráv OSPOD, včetně navrhovaného umístění dítěte do ústavního zařízení na Hapalově. Vyjádřila přesvědčení, že otec je schopen plně se soustředit na navázání kontaktu s A. a to spolu s jeho manželkou, která mu bude vždy a za každé situace oporou. Naopak zástupkyně matky uvedla, že změna výchovy není nejlepší řešení. Nemá v zásadě nic vůči umístění nezletilé v ambulantní, případně ústavní péči daného centra na Hapalově 4 v Řečkovících, ale pokud běží o řešení výchovy, tak zde nesouhlasila s tím, aby byla nezletilá svěřena do péče otce. Opatrovník nezletilé viděl jako jediné řešení umístit nezletilou do internátního centra a rodičům umožnit střídavý styk, který by byl pro obě strany akceptovatelný.
11. V podání ze dne 15. 11. 2019 pak právní zástupkyně matky uvedla, že se seznámila s nálezem Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 2396/19 ze dne 29. 10. 2019, který byl ze strany odvolacího soudu při jednání opakovaně citován, přičemž se závěry Ústavního soudu se zde matka zcela ztotožňuje. Má za to, že je třeba vycházet z toho, že nejpozději po dosažení 12 let je za normálních okolností dítě schopno svůj názor před soudem projevit i s přihlédnutím k případným nepříjemnostem, které to může pro něj přinést. Je tedy přesvědčena, že s ohledem na věk nezletilé a také s ohledem na skutečnost, že orgán sociálně-právní ochrany dětí v tomto případě rezignoval na svoji práci, s nezletilou vůbec nepracuje, na její názor se jí nezeptal ani jednou a místo hledání řešení pro nezletilou a pomoci, kterou by měl být schopen poskytnout, je výslech nezletilé v řízení zcela na místě. Rovněž odkázala na nálezh Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 3216/13 ze dne 25. 9. 2014, ve kterém Ústavní soud konstatoval, že pro nezletilé dítě je rovněž důležitá hodnota, kterou je třeba chránit, stálost výchovného prostředí. Soud by tak měl skutečně při svém rozhodování zohlednit, zda zájem otce na styk s nezletilou zde skutečně převažuje nad nejlepším zájmem dítěte, které je plně adaptováno v českém prostředí, fixováno na svou současnou rodinu, přátele, zvířata a koníčky.
12. Podle ust. § 888 o.z. má pečující rodič zákonnou povinnost dítě na styk s druhým rodičem připravit, styk řádně umožnit a při výkonu styku s druhým rodičem v potřebném rozsahu spolupracovat (§ 888). Ust. § 889 o.z. pak upravuje, že bránění oprávněnému rodiči ve styku s dítětem je důvodem pro nové rozhodnutí soudu o tom, který z rodičů má mít dítě ve své péči. Jde o zákonný předpoklad změny poměrů (§ 909 o.z., § 475 z.ř.s.), přičemž rodiče mají zákonnou povinnost zdržet se všeho, co narušuje vztah k oběma rodičům, a také toho, co výchovu dítěte ztěžuje. Jde o povinnost spolupráce, výkonu rodičovské odpovědnosti jako náležité péče ve vztahu k dítěti, která oba rodiče zavazuje. Samotné bránění ve styku zákon blíže necharakterizuje. Nepochybně jde o případy mařící, ztěžující, případně znemožňující řádný výkon styku, ať již formou aktivního jednání či nekonání.
13. V rámci tohoto řízení je na soudu, aby podle ust. § 132 o.s.ř. zhodnotil důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Z pečlivě provedeného dokazování soudu I. stupně a doplněného odvolacím soudem bylo

zjištěno, že matka v určené termíny nezletilou ke styku s otcem, a to opakovaně a zcela bez objektivních příčin vůbec nepředávala. Otec měl přitom na styku s nezletilou opravdový a upřímný zájem. Vždy se ke styku řádně dostavil, na styk se těšil, připravil si pro nezletilou program, dárečky. Přitom marně nejezdil tisíce kilometrů. Matka na místo toho, aby na nezletilou pozitivně působila, tuto demotivovala a styku s otcem aktivně bránila.

14. Rozhodování o úpravě péče o dítě v případech, kdy (nezodpovědní) rodiče nejsou schopni se na výkon rodičovských práv a povinností dohodnout, pak musí být hledáním optimálního stavu. Soud I. stupně zcela správně dovodil, že jsou naplněny podmínky pro to, aby byla nezletilá svěřena do výchovy otce, neboť toto je plně v jejím zájmu.
15. Je přitom třeba zdůraznit, že ve věci byly marně vyčerpány veškeré méně invazivní prostředky k zajištění styku otce s nezletilou. Krajským soudem v Brně bylo nařízeno předběžné opatření ze dne 28. 5. 2018, č.j. 20 Co 168/2018-744, kterým byla matce uložena povinnost předat nezletilou otci ke styku v každém sudém kalendářním týdnu vždy v sobotu od 9:00 hodin do 18 hodin. Matka toto předběžné opatření zcela ignorovala, styk otci s nezletilou ani jednou neumožnila. Za neplnění usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2018, č.j. 20 Co 168/2018-744, neumožněním styků otci s nezletilou ve dnech 16. 6. 2018, 30. 6. 2018 a 14. 7. 2018, byla matce k návrhu otce usnesením Okresního soudu Brno-venkov ze dne 19. 7. 2018, č. j. P 266/2014-840, které nabylo právní moci dne 9. 11. 2018, uložena pokuta ve výši 15 000 Kč. Tuto matka nezaplatila a ani ji uložená pokuta nijak neodradila od toho, aby v tomto protiprávním jednání nadále pokračovala. Otec nezletilé proto podal dne 3. 6. 2019 za neplnění rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2018, č.j. 20 Co 168/2018-744, neumožněním styků otci s nezletilou A. ve dnech 28. 7. 2018, 11. 8. 2018, 25. 8. 2018, 8. 9. 2018, 22. 9. 2018, 6. 10. 2018, 20. 10. 2018, 3. 11. 2018, 12. 1. 2019, 26. 1. 2019, 9. 2. 2019, 23. 3. 2019, 6. 4. 2019, 18. 5. 2019 a 1. 6. 2019 další návrh na výkon rozhodnutí uložením pokuty matce ve výši 50 000 Kč. Z uvedeného plyne, že jiná - mírnější - alternativní opatření nebyla dostatečně účinná (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Kutzner proti Německu, § 75; obdobně i nálezy Ústavního soudu [sp. zn. IV. ÚS 2244/09](#), bod 43.).
16. Lehkovážně a s určitým despektem pak matka přistupovala k nařízeným jednáním před soudem I. stupně, kdy opakovaně žádala o odročení jednání z důvodu nemoci, což sice doložila, nicméně jak již uvedl soud I. stupně, souběžně v této době ve velmi častém a rychlém časovém sledu po sobě jdoucím navštívila s dítětem psychiatra a to MUDr. M. dne 1. 2. 2019, 4. 3. 2019 a 29. 3. 2019. Proti rozsudku soudu I. stupně podala zcela blanketní odvolání, otce, opatrovníka a ostatně též odvolací soud ponechávala bez jakéhokoli vysvětlení a v nejistotě, co vlastně proti rozsudku soudu I. stupně namítá, přičemž odůvodnění odvolání zaslala do datové schránky odvolacího soudu dne 11. 11. 2019 v 21:21 hodin, tedy večer před jednáním, kdy odvolací soud neměl z časových důvodů již možnost toto zaslat ani otci a ani opatrovníkovi nezletilé k seznámení (toto doručeno krátkou cestou až při jednání, odročení jednání nebylo požadováno). K nařízenému jednání před odvolacím soudem se pak osobně nedostavila. Z uvedeného lze jen dovodit, že matka celou záležitost nebere dostatečně vážně, spoléhá se na to, že ji nezletilou nikdo nevezme a tím, že bude věc protahovat, nezletilá mezi tím odroste a otec se ničeho nedomůže. Krajský soud již v předchozích řízeních matku upozorňoval na nebezpečnost takového chování, protože v dítěti vyvolává psychické napětí, dítě nedokáže takovou nepřehlednou situaci zvládnout a orientovat se v ní, je neustále konfrontováno s rozdílnými příkazy a přáními rodičů.

17. Je zřejmé, že se v posuzovaném případě jedná o silně problematický vztah mezi rodiči, kteří se dosud nedokázali přenést přes své spory v minulosti a na sebe v průběhu soudního řízení vzájemně útočí a neustále se snaží řešit formou soudních řízení všechny vzájemné neshody. Nelze přitom přehlédnout, že matka iniciovala poměrně dehonestující trestní stíhání otce ze zločinu sexuálního násilí, které skončilo jeho zastavením. Na základě návrhu státního zástupce byl otec Okresním soudem Brno-venkov dne 1. 2. 2013 dokonce vzat do vazby, ze které byl propuštěn až dne 17. 7. 2013. Otec se podrobil důkladnému znaleckému zkoumání, ze kterého vyšel jako plně důvěryhodný, klidný, emočně stabilní, neagresivní a nekonfliktní člověk. Osobnost matky pak byla vyhodnocena sice jako nadprůměrně intelektuálně disponovaná, nicméně afektivně labilní, se zvýšenou potřebou obdivu a uznání, zvýšeně senzitivní, infantilní, psychosociálně nezralá, neustále se zabývající jídlem s epizodami přejídání s následným zvracením.
18. Bylo tedy nadevší pochybnost prokázáno, že otec dokáže péči o nezletilou zajistit řádně, přičemž jak již správně uvedl soud I. stupně matka zcela selhala v roli rodiče v tom směru, že to byla právě ona, která svým chováním, svým přístupem k otci postupně dosáhla stavu, kdy samotná nezletilá již odmítala kontakty a setkávání s otcem projevujíc při tom značné obavy a strach ze setkání (který vyústil až do somatizace dítěte). Matka je tedy tou méně výchovně kompetentní, a to zejména proto, že připustila odcizení nezletilé s otcem nemístnými pomluvami, nezletilou zatajovala, styky a to i ty soudem nařízené sabotovala. V daném případě se však dá předpokládat, že při adekvátním výchovném působení matky bylo možné vytvářet a rozvíjet její kladný postoj k otci. Z obsahu spisu přitom vůbec nevyplývá, ani nebylo prokázáno, že by otec jakýmkoliv způsobem ohrožoval nezletilou.
19. Odvolací soud nemá v zásadě ani žádné připomínky k tomu, jakým způsobem bylo ve věci provedeno dokazování. Soud I. stupně měl k přijetí závěru o naléhavosti změny výchovného prostředí pro nezletilou celou řadu důkazů, tyto správně vyhodnotil, přičemž za stěžejní je třeba nepochybně považovat názor soudem ustanovené znalkyně PhDr. J. Ch., vyslovený ve znaleckém posudku ze dne 30. 11. 2018 a při jejím výslechu provedeném soudem při jednání. Co se pak týká lékařských zpráv MUDr. A.M. z Centra Kramáře spol. s r.o., na adrese Štúrova 1, Liptovský Mikuláš, tak tyto především rozporoval otec, považuje je za zcela účelové výrobky, kdy kromě toho, že chybí podpis a razítko této lékařky (bylo k výtce soudu v den vyhlášení rozsudku doplněno), tak byly vyrobeny lékařkou, která je podle jeho názoru velkou kamarádkou matky nezletilé. Dále uvedl, že z jejich obsahu vyplývá, že měly být vypracovány v Liptovském Mikuláši, což je velká vzdálenost od místa bydliště matky, kde tato pečuje o nezletilé děti s tím, že je pak otázkou, proč matka vybírá právě tuto lékařku a že by bylo rovněž zajímavé zjistit, zda nezletilá byla v ty dny, kdy je uvedeno, že byla na prohlídce u této lékařky, ve škole. K těmto výhradám, které nepochybně zpochybňují věrohodnost těchto zpráv, se příklání i odvolací soud, neboť tyto byly skutečně pořízeny na základě jednostranného výběru a rozhodnutí matky, bez povolení otce, bez jakékoliv interakce nezletilé s otcem, dokonce není zřejmá přítomnost nezletilé u vyšetření. Je tedy zřejmě vycházeno jen ze sdělení matky, přičemž závěry a úvahy této lékařky považuje odvolací soud přinejmenším za nestandardní, kdy např. ve zprávě ze dne 29. 10. 2019 je uvedeno, „že umístění A. do dětského domova považuje za nehumánní a za návrat do středověku !!!“. Z uvedeného je zřejmé, že tato lékařka se nechala do celé záležitosti neprofesionálně matkou vtáhnout a její závěry mají emocionální základ, vedený snahou matce v její tíživé situaci napomoci, přičemž hodnotí i skutečnosti, které jí nepochybně nepřísluší. Ze všech těchto důvodů tedy ani odvolací soud z těchto zpráv nevycházel.

20. Jak bylo ale již výše naznačeno, k aktuálnímu stavu nezletilé byla zajištěna celá škála relevantních důkazů, jako je znalecký posudek a výslech soudem ustanovené znalkyně, zprávy opatrovníka, zprávy z Krizového centra, ze Spondey, ze základní školy nezletilé atd., které aktuální stav nezletilé spolehlivě a věrohodně prokazují. Rovněž odvolací soud nepovažoval za vhodné provedení důkazu doplněním znaleckého posudku psychologičky PhDr. Ch. k otázce vlivu eventuálního přemístění nezletilé na Slovensko a její psychické traumatizaci. K tomu pak lze uvést, že soud založil své rozhodnutí na legitimním zájmu, kterým je ochrana nejlepšího zájmu nezletilé, tak jak bude níže rozebráno, přičemž veškeré dosavadní ingerence soudů, opatrovníka, odborníků a ani lékařů nevedly k nápravě rodinných vztahů, naopak negativní vztah nezletilé k otci byl ze strany matky jen prohlubován. Matka byla v tomto směru odvolacím soudem důrazně pokárána již v usnesení ze dne 15. 10. 2018, č.j. 20 Co 274/2018-865, svůj postoj nikterak nezměnila. Směřovat vůči soudnímu znalci dotaz k otázce vlivu eventuálního přemístění nezletilé na Slovensko, by za situace, kdy nezletilá byla prozatím na dobu 6 měsíců svěřena do péče Krizového centra pro děti a dospívající, Hapalova 4, 621 00 Brno, bylo prozatím předčasné, 6 měsíců je poměrně dlouhá doba a odvolací soud spíše očekává, že jedině pod vedením zkušených odborníků, dojde k narovnání vztahů a uklidnění dnes tak vyhrocené situace.
21. Odvolací soud si je tedy plně vědom toho, že je současně třeba přihlídnout k ust. § 907 odst. 2 a 3 o.z. a kritériím zde uvedeným, kdy je zapotřebí sledovat otázku zájmu nezletilé. Tak především bylo nadevší pochybnost prokázáno, že otec dokáže péči o nezletilou zajistit řádně. Pokud soudní znalkyně PhDr. J. Ch. dospěla k závěru, že nezletilá A. je dítě v ohrožení, pak se jedná o dlouhodobé působení matky na dítě. Není zde pak žádný důvod, pro který by měla mít nezletilá A. strach a obavy ze svého otce. Naopak je to právě otec, kdo jí je schopen zajistit stabilnější, vyváženější a klidnější rodinné prostředí. Matka aktuálně prochází dalším rozvodovým řízením se svým dosavadním partnerem panem R.P.. Situace je mezi partnery opět značně vyhrocená, dle listin založených ve spise má pan P. stejnou právní zástupkyni jako pan J.M. a též se domáhá styku se svojí dcerou nezl. A.P., nar. XXXXX, kterému matka také brání. Atmosféra v bydlíšti matky je tedy aktuálně velmi napjatá a pro nezletilou A. bude nepochybně příznivější, když se sporů o její mladší sestru A., nebude každodenně účastnit. Otec nepoužívá manipulativních postojů a metod. Pokud je nezletilá A. v psychickém stavu, ve kterém se nachází, jedná se o důsledek dosavadní výchovy matky, o důsledek dosavadních výchovných metod a postupů matky vůči nezletilé. Rovněž opatrovník nezletilé velmi kladně hodnotil přístup otce k nezletilé, způsob jeho komunikace s ní a to i ve vypjatých situacích, kdy se s ním nezletilá na počátku schůzky nejprve nechtěla bavit, vždy se mu však podařilo nezletilou uvolnit, zapojit ji do hry a rozveselit. V tomto směru tedy otec projevuje podstatně větší míru empatie než matka, která nezletilou proti otci jen manipulovala a snažila se svým účelovým jednáním vyloučit otce z péče o ni a kontaktu s ním zcela zamezit. Otec se přitom velmi snaží, stykům s nezletilou je ochoten podřídit téměř vše, jako dlouhé cestování za nezletilou a s tím spojené vysoké náklady, nechyběl ani u jednoho styku, ani u jednoho soudního jednání. V zájmu nezletilé tedy rozhodně není rezignovat na protiprávní jednání matky, která ignoruje pravomocná rozhodnutí soudu a otce nezletilé zcela eliminuje z jejího života. Nezletilá má přitom nepochybně právo nejen na matku, ale i na otce a čerpat z jeho vzorů. Otec má vybudováno stabilní rodinné zázemí, obnovil soužití se svojí bývalou ženou, která mu odpustila jeho mimomanželský vztah, podporuje jej v jeho snahách o získání kontaktu, příp. svěřením nezletilé A. do péče a naplnění jeho rodičovské úlohy. Společně již vychovávají jejich dva nezl. syny D., nar. XXXXX, a N., nar. XXXXX, tedy děti blízké věkem k nezletilé A. (nar. XXXXX). Je tedy nepochybně v zájmu nezletilé, aby si vybuodovala vztah i s těmito polorodými sourozenci a jejich matkou. Navrhované zkoumání výchovné způsobilosti partnerky otce, považuje tedy odvolací soud za nadbytečné a to

- I s ohledem na tu skutečnost, že tato pracuje jako učitelka v mateřské školce a je tedy k péči o nezletilé plně kompetentní. Nezletilá A. se narodila na Slovensku, její oba rodiče jsou Slováci, na Slovensku žili do jejích dvou let. Její babička je Slovenka. Není tedy pravdou, že by A. ke slovenskému jazyku, či kultuře neměla blízko. Je to velmi chytrá a nadaná dívka, má vynikající prospěch a proto se dá jen pozitivně očekávat, že velmi rychle dožene případné rozdíly mezi češtinou a slovenštinou.
22. Na základě výše uvedených zjištění pak odvolací soud nepovažoval zjišťování přání nezletilé před soudem za účelné. Odvolací soud shledal zvláště významné okolnosti, pro které ve smyslu nálezu Ústavního soudu sp. zn. [I.ÚS 2482/13](#) nebylo žádoucí přistupovat ke slyšení nezletilé, která ještě nedosáhla věku 12 let. Její verbálně sdělovaná stanoviska jsou odvolacímu soudu zprostředkovaně přes znalkyni, OPD, školu atd. dlouhodobě známa, avšak není možné k nim přihlížet právě vzhledem k působení matky na nezletilou. Zde je třeba však upozornit na to, že názor nezletilé není pro rozhodnutí soudu jediným kritériem, jak se matka patrně mylně domnívá. Úlohou soudu je naopak řešit situaci komplexním náhledem, tedy i s ohledem na další relevantní zákonem chráněné hodnoty a práva všech osob dotčených (srov. zejména § 858, § 866, § 888 a § 889 věta první o.z.), jak bylo učiněno výše.
23. Odvolací soud je tedy toho názoru, že soud I. stupně zcela správně dovodil, že jsou naplněny podmínky pro to, aby byla nezletilá svěřena do výchovy otce, neboť toto je plně v jejím zájmu. Nad rámec toho, co odvolací soud sám uvedl, je pak možno odkázat na odůvodnění rozsudku soudu I. stupně. Rozhodnutí soudu pak matku nijak neomezuje v právech rodiče, pouze upravuje otázku výchovy nezletilé jinak, než si tato představuje. Proto byly dány důvody pro potvrzení rozsudku soudu I. stupně ve výroku I. podle ust. § 219 o.s.ř.
24. Odvolací soud tak nicméně učinil až s účinností od 1. 7. 2020, neboť z dokazování vyplynulo, že vztah nezletilé s otcem bude zapotřebí prohloubit, proto odvolací soud vyslyšel návrhy opatrovníka nezletilé a v konečném důsledku též doporučení znalkyně PhDr. J. Ch. (i klinické psycholožky PhDr. J. N.), kteří shodně považovali za tímto účelem za potřebné, využít pracovníků krizového centra a umístit nezletilou na dobu minimálně 6 měsíců do Krizového centra pro děti a dospívající, Hapalova 4, 621 00 Brno. S tímto návrhem souhlasil u jednání odvolacího soudu jak otec, tak i právní zástupkyně matky, tato však s tou výhradou, že pokud běží o řešení výchovy, tak zde nesouhlasila s tím, aby byla nezletilá následně svěřena do péče otce. Nezletilá uvedené zařízení zná, třikrát zde proběhlo asistované setkání s otcem, poznala se též s pracovníky toho centra a jeho vybavením. Běží o zařízení, které má s takovými případy letité zkušenosti, zabývá se řešením právě takových dlouhodobějších problémů a je vybaveno kvalifikovaným personálem, jehož pozitivní přístup nepochybně přispěje k tomu, aby se nezletilá co nejrychleji adaptovala.
25. Odvolací soud tedy na rozdíl od soudu I. stupně shledal podmínky pro to, aby byla nezletilá v mezidobí, tj. od právní moci tohoto rozsudku do 30. 6. 2020, svěřena do péče tohoto centra s tím, že matka je povinna nezletilou tomuto zařízení předat (výrok I.). Na otcí pak bude, aby tento časový prostor využil též pro získání souhlasu matky, či rozhodnutí soudu souhlas s přemístěním nezletilé na Slovensko nahrazující, neboť ve smyslu Haagské Úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí ze dne 25. 10. 1980 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 34/1998 Sb., dále jen „Haagská úmluva“) a Nařízení rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. 11. 2003 (dále jen „Nařízení Brusel

- II Bis“), není bez takového souhlasu otec oprávněn nezletilou přemístit na území cizího státu, tedy i na Slovensko.
26. Současně odvolací soud upravil každou sobotu od 13.00 hod do 16.00 hod osobní styk otce s nezletilou a každou neděli od 13.00 hod do 16.00 hod osobní styk matky s nezletilou v tomto zařízení za přítomnosti pověřeného pracovníka tohoto zařízení s tím, že mimo takto určenou dobu styku s nezletilou byla rodičům uložena povinnost nezletilou nijak nekontaktovat a to ani prostřednictvím telefonu, sociálních sítí, či jiných elektronických prostředků komunikace. Jde o věc s cizím prvkem, kdy otec je Slovák, na styk dojíždí z dalekého Prešova, nezletilá má přes pracovní týden celou řadu mimoškolních aktivit, proto musí být v tomto mimořádném případě v silách Krizového centra, které je zařízením pro děti vyžadující okamžitou pomoc dle § 42 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně právní ochraně dětí, začleněným do Centra sociálních služeb, příspěvkové organizace, Brno, která je zřízená a financovaná statutárním městem Brnem, umožnit po dobu 6 měsíců styky o víkendů a zajistit k tomu též odborného pracovníka. Proto odvolací soud rozhodl tak, jak je ve výroku I. uvedeno.
27. Hlediska pro rozhodování o výživném jsou zakotvena v ust. § 913 a § 915 odst. 1 o.z. (srov. § 3028 odst. 2 o.z.). Podle nich má být životní úroveň dítěte zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Při určení výše výživného je třeba přihlídnout k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinného. Současně je třeba zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu a zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Odvolací soud má za to, že soudem I. stupně stanovené výživné zcela odpovídá zákonem zakotveným hlediskům, přičemž takto stanovené výživné bude bezesporu dostatečně uspokojovat potřeby nezletilé. Tyto částky pak také akcentují schopnosti, možnosti i majetkové poměry matky tak jak byly soudem I. stupně podrobně rozebrány. K samotné výši výživného nebylo ostatně ze strany matky ničeho zásadního namítáno a od 1. 7. 2020 tedy bude povinností matky poskytovat výživné k rukám otce nezletilého. Proto odvolací soud rozsudek soudu I. stupně potvrdil i v jeho výroku II. s tím, že matka je povinna přispívat na výživu nezletilé s účinností od 1. 7. 2020. Pro období od právní moci tohoto rozsudku do 30. 6. 2020 pak výživné na nezletilou mezi rodiči vzájemně nebylo stanoveno. Bude pak na rodičích, aby hradili poplatek za pobyt nezletilé přímo Krizovému centru, tak jak jim bude vyměřen.
28. Jelikož byla nezletilá svěřena do výchovy otce teprve s účinností od 1. 7. 2020, kdy do té doby bude nezletilá v péči Krizového centra pro děti a dospívající, Hapalova 1642/4, 621 00 Brno Řečkovice, dospěl odvolací soud k závěru, že by bylo v této fázi předčasné rozhodovat o styku nezletilé s matkou od 1. 7. 2020. Od tohoto data bude nezletilá již v péči otce, prozatím zde nejsou žádné indicie, že by snad otec bránil matce se s nezletilou stýkat, naopak je odvolací soud toho názoru, že otec si je po proběhlém soudním řízení plně vědom své povinnosti umožnit matce styk s nezletilou, je tedy i v jeho zájmu těmto stykům nijak nebránit. Odvolací soud věří, že po dobu, co bude nezletilá umístěna v Krizovém centru, dojde i mezi rodiči k určité konsolidaci jejich vztahů a to alespoň v rovině rodičovské a úpravy styku nebude do budoucna třeba. Proto odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v napadeném výroku III. zrušil a řízení o úpravě styku matky s nezletilou v době od 1. 7. 2020 do budoucna zastavil. Pokud účastníky nastolený režim styků nebude některé ze stran vyhovovat, může sama iniciovat řízení o úpravě styku. Rovněž odvolací soud zrušil rozsudek soudu I. stupně ve výroku VI. a zastavil řízení o návrhu matky ze dne 24. 1. 2019 na zrušení soudního dohledu, když se změnilы poměry natolik, že nezletilá byla svěřena nejprve do péče Krizového centra a nadále do výchovy

otce, čímž v konečném důsledku odpadl předmět řízení ve vztahu k návrhu matky (ust. § 104 o.s.ř. ve spojení s ust. § 211 o.s.ř.). Soudní dohled tak jak byl stanoven nadále tedy přetrvává.

29. Výrok VII. soudu I. stupně o nákladech státu se opírá o ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., když pro závěr, který z účastníků je povinen nahradit státu jeho náklady, je rozhodující výsledek řízení. Matka nebyla v řízení úspěšná, náklady státu v daném řízení (za vypracovaný znalecký posudek a výslech soudní znalkyně PhDr. J. Ch.) vznikly v souvislosti s realizovaným dokazováním, které vyplývalo výhradně a pouze ze skutkových tvrzení předkládaných ze strany matky. Z těchto důvodů soud I. stupně správně zavázal povinností k úhradě nákladů státu toliko matku. To že by na straně matky byly dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, pročez by jí nebylo možno zavázat povinností k úhradě nákladů řízení, které v průběhu řízení vznikly státu, z obsahu spisu nevyplývá.
30. Jako věcně správný byl nakonec potvrzen i výrok soudu I. stupně VIII. o nákladech řízení účastníků (§ 219 o.s.ř.) s tím, že v odvolacím řízení vzhledem k charakteru řízení žádnému z účastníků nebylo právo na náhradu nákladů řízení přiznáno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** přípustné dovolání.

Brno 19. listopadu 2019

JUDr. Jiří Zrůst, v.r.
předseda senátu